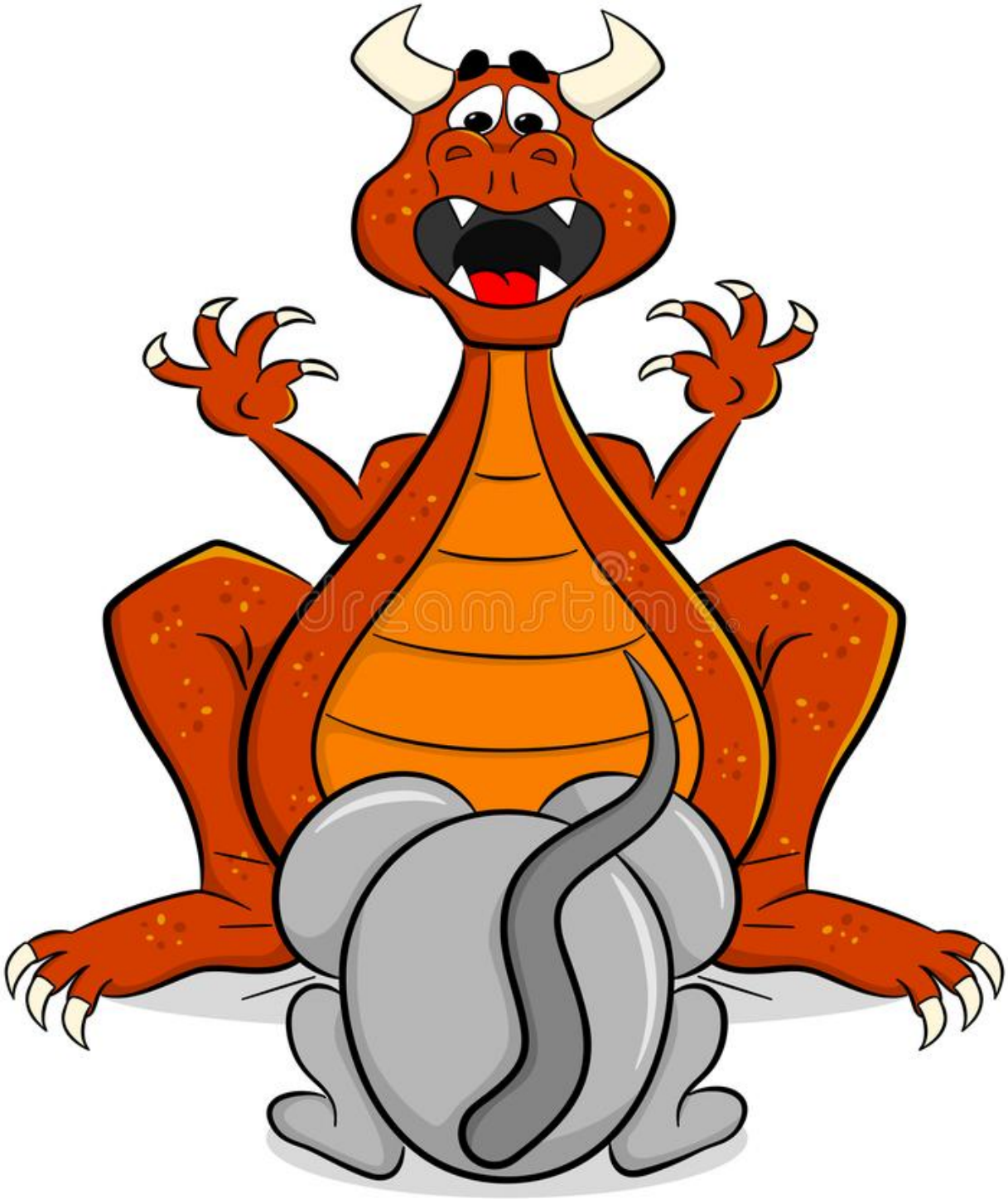
4 Οκτωβρίου 2020

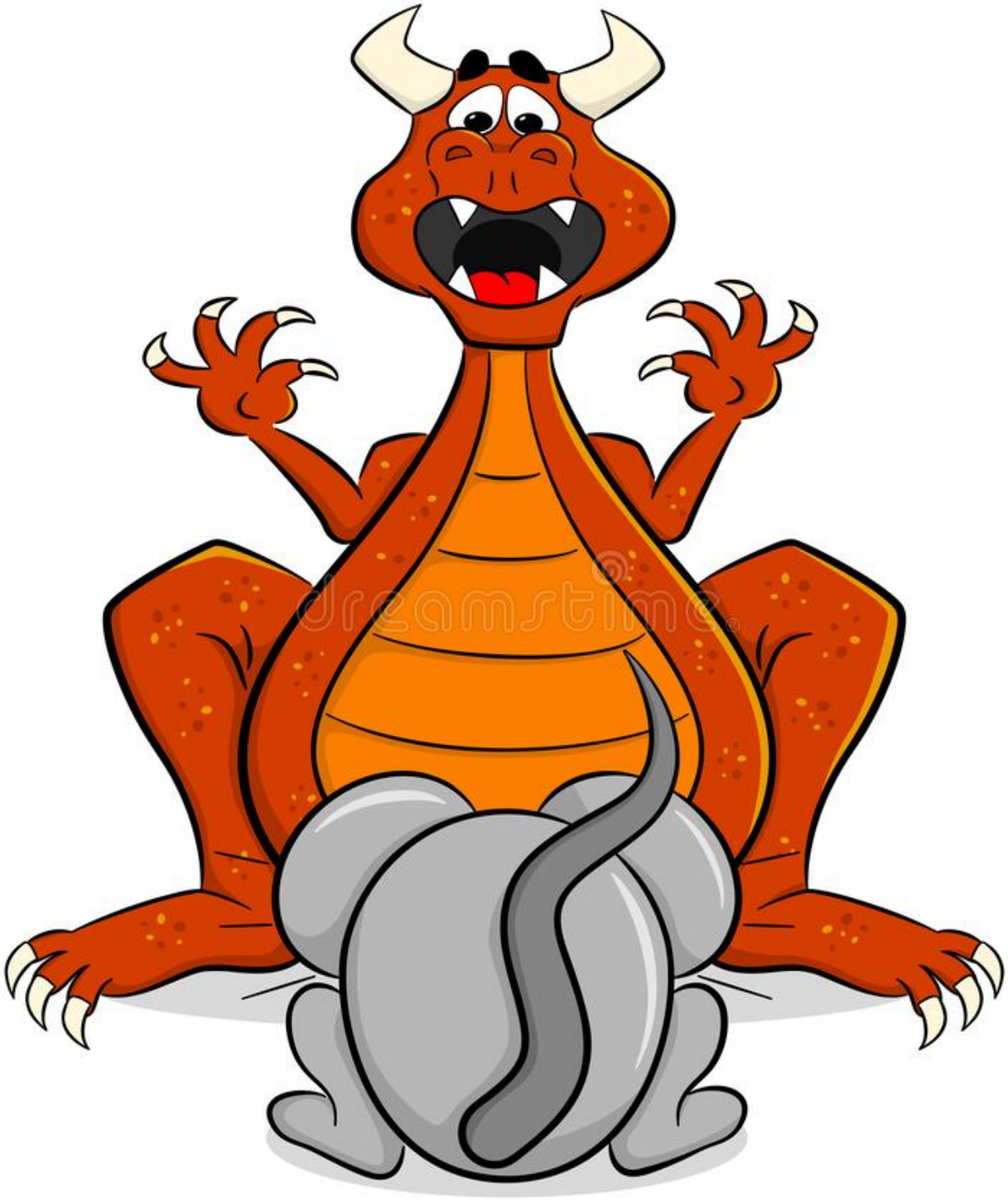
Τα ποντίκια και ο δράκος

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκπαίδευση / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζογραφία)

Μια φορά και έναν καιρό υπήρχε ένα πελώριο κάστρο βαθιά μέσα στο δάσος στο

οποίο ζούσε ένας γιγάντιος και τρομερός δράκος. Ο δράκος αυτός ήταν πολύ τυχερός καθώς είχε μπόλικο φαγητό και μια στέγη πάνω από το κεφάλι του για να ζήσει ευτυχισμένα κάθε του ημέρα.

Όμως ο δράκος αυτός παρόλο που είχε ό,τι χρειαζόταν, ήταν άπληστος και δεν του άρεσε να μοιράζεται το φαγητό του με κανέναν. Έτσι δεν είχε ποτέ του κανέναν φίλο και κάθε φόρα που ερχόταν κάποιος πεινασμένος περαστικός

μπροστά στην πόρτα του ούτε που του έδινε σημασία.

Σε αυτό το κάστρο επίσης υπήρχαν και τέσσερα μικρά ποντικάκια που έτρωγαν τα αποφάγια του δράκου χωρίς εκείνος να ξέρει την ύπαρξη τους. Από την άλλη, τα ποντίκια ήθελαν να γίνουν φίλοι μαζί του ώστε να μην τρώνε πια τα αποφάγια, αλλά να γευματίζουν όλοι μαζί σαν φίλοι. Όμως τον φοβόντουσαν και δεν έβρισκαν το θάρρος να τον ρωτήσουν.

Μέχρι που μια μέρα αποφάσισαν να το ρισκάρουν. Εμφανίστηκαν μπροστά στο θηρίο και του είπαν την γνώμη τους. Ο δράκος στην αρχή τα έχασε. Πως μπορούσαν τόσο μικρά πλάσματα και είχαν τόσο θάρρος, σκέφτηκε, αλλά μετά νευρίασε και είπε:

– Και γιατί να μοιραστώ το φαγητό μου μαζί σας ενώ μπορώ να το φάω μόνος μου όλο; Έτσι θα μου φτάσει για πάντα! είπε ο δράκος και τα ποντίκια έφυγαν απογοητευμένα.

Ο καιρός περνούσε και ο δράκος έτρωγε καλά ενώ τα ποντίκια έτρωγαν τα αποφάγια που άφηνε. Όμως μια μέρα ο δράκος έφαγε τόσα πολύ και τόσο γρήγορα που στο τέλος τον πονούσε η κοιλιά του!

– Τι θα κάνω τώρα; σκέφτηκε.

Όταν το έμαθαν τα ποντίκια, έτρεξαν αμέσως για βοήθεια, καθώς αυτά ήξεραν κάτι από γιατροσόφια, και τελικά έκαναν τον δράκο καλά.

– Ευχαριστώ πολύ για την φροντίδα σας καλοί μου φίλοι, είπε ο δράκος. Πως μπορώ να σας το ξεπληρώσω;

– Αν μας αφήνεις να τρώμε λίγο από το δικό σου φαγητό θα ήμασταν πολύ χαρούμενοι, του απάντησαν.

Έτσι ο δράκος δέχτηκε με χαρά, καθώς κατάλαβε το λάθος του. Δεν πρέπει να είμαστε εγωιστές και άπληστοι γιατί έτσι χάνουμε τους φίλους μας.

Πηγή: paidika-paramythia.gr